

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Lvdovici Caroli II. Regis Siciliae Filii, Ex Ordine Minorvm Episcopi Tolosani Vita

Sedulius, Henricus

Antverpiæ, 1602

S.D.N. Ioannis Papæ XXII. Diploma, Quo S. Ludoicus Episcopus Tolosanus
inter Diuos adnumeratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42834

S. D. N. IOANNIS
PAPÆ XXII. DIPLOMA,

Quo S. Ludouicus Episcopus Tolofanus in-
ter Diuos adnumeratur.

*Ioannes Episcopus seruus seruorum Dei, Vene-
nerabilibus fratribus, vniuersis Archiepisco-
pis & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus,
Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & aliis
Ecclesiarum rectoribus, per vniuersum or-
bem constitutis, Salutem & Apostolicam
benedictionem.*

§. I.

OL oriens mundo in al-
tissimis Dei, Deus Dei Fi-
lius, ex paterno vtero ante
Luciferum genitus, Deus
verbum, qui rerum in prin-

Pf. 109

3.

Pro. 3.

19.

cipio fundans terram in sapientiâ, cælos pru-
dentiâ stabiliuit; adornando cælos sideribus,
germinantibus cunctis terram. qui que in fi-
ne temporum, pro humani generis salute
nostram assumendo naturam, textit nube
nostræ carnis fragilis semetipsum: nunc ho-
râ instante nouissimâ, illuminando per cun-
cta respiciens, opus produxit mirabile, clari-
tate gloriæ suæ plenum, bonitatem suam
monstrans magnificè, sponsam que suam san-
ctam matrem Ecclesiam reddens nouitate

S. Ludouicus
Episcopus
Dei mi-
rabile.

F 3

tam

tam claræ sobolis lætabundam. Nam *qui fa-* Pf. 135.
cit mirabilia magna solus, dilectum suum con- 4.
 fessorem eximium, beatum videlicet Ludo-
 uicum puritate candidum, caritate feruidâ
 rubicundum, electum ex millibus, produxit
 nouiter, vt exemplar præfulgidum cunctis
 fidelibus imitandum; eius vitæ singularis ex-
 cellentiam signis probans, & prodigiis co-
 ruscantibus, crebris miraculis manifestans.

§. 2. Igitur lætentur cæli & exultet terra,
 iucundetur pariter totus orbis. Nam qui ef-
 fulsit in templo, dum viueret in medio ne-
 bulæ suæ carnis, vt matutina stella ac luna
 plena solari lumine, veluti sol refulgens in
 suâ formosus stolâ, in virtute multâ repenti-
 nè ad summa graditur, regalibus dignus ad-
 spectibus, vt cændens liliū, ac odoris suauis-
 simi rosa rubens. Huic cæli præstant hospi-
 tium, cæli ciues vt sibi conformem & com-
 parem ad suum hunc consortium admittunt
 in supernis. Christus hunc reficit, idem ipse
 prandium, & conuiuia. Hic felix Sanctus ex
 Regali profapia, Pf. 137.
 regali profapia, patre videlicet claræ memo- 6.
 riæ Carolo Rege Siciliae; matre verò carissimâ
 in Christo filiâ nostrâ, Mariâ Siciliae Reginâ,
 ex Hungariâ originem suam trahens, altum
 sui generis recusauit sapere, humilia semper
 diligens & amplectens. Sciebat namque
 quod *excelsus Dominus, alta de longinquo pro-*
spiciens, humilia è vicino cõtemplatur. Quam-
 quam autem singula præclara opera lucidæ
 vitæ suæ verbis paucis enarrari non possunt,
 aliqua

Encomia
eius.

Regalis
profapia.

aliqua tamen de quàm plurimis ad vtilitatem legentium referemus: vt ex his Deum Patrem glorificent, & in his reperiant viuendi regulam, quam sequantur.

§. 3. Sanctus iste, sicut probatum est testimoniis fide dignis, in ætate existens tenerâ, sub magistri religiosâ diligentia, cum suis fratribus tenebatur. Ipse tamen ibi maturis intendendo moribus, sub tenello pectore gestare se senilem animum ostendebat. Ductus in Cathaloniam cum duobus è suis fratribus, datus obses pro liberatione ante dicti Regis, tam feruenter dedicauit se studio, quod infra septennium, quo etiam ibi obses fuit, sub instructione fratrum Minorum, quos secum habebat in socios; in primitiuis scientiis & sacrâ paginâ sic profecit, quod vir Dei polleus ingenio, de prædictis scientiis, non solum publicè ac priuatè subtiliter disputare valeret, sed & sollemniter Clero ac populo proponere verbum Dei: vt putaretur scientia hæc infusa sibi magis diuinitus, quàm humanitus acquisita.

Obses datus cum duobus fratribus.

*Eccli.
35. 21.*

§. 4. In orationibus sedulus & deuotus, mentem ad Deum eleuatam tenuit: profectò sciens quod *oratio humiliantis se nubes penetrans* pro exauditionis suffragio Deum adit. In tempore namque dicto, sacramentali confessione præmissâ, Missas audiebat deuotè. in magnis verò festiuitatibus, cum præparatione multâ corpus sumebat Dominicum. Factus autem sacerdos, diebus singulis

Pietas eius in Missis.

lis celebrabat. Audientiæ verbi Dei insistebat attentè: pro pastu verò animæ, in scripturis deuotus studens, habebat ad hoc pro solatio sanctos libros. 1. Mac. 12.9.

Castitas
illibata.

§. 5. Castitatis autem amor à puero affecterat eius mentem adeò, quòd ob ipsius fidam custodiam, mulierum consortia fugiebat omnino: intantum quod nisi forsan cum matre & sororibus, solus cum solâ, nullo vnquam tempore loquebatur. *Mulierem namque amariorum nouerat esse morte.* Verba etiam inhonesta horrebat audire, ac loquentes talia grauitè arguebat: attendens prudenter quod *corrumpunt mala colloquia bonos mores.* Fratres nihilominus duo & interdum quatuor in suâ iacebant camerâ in suæ testimonium nitidæ puritatis. Cum Apostolo Paulo sobrietate cibi & potus, corpus suum castigabat affidue: seque frequenter manu suâ, quandoque autem alicuius fratris consocij cum catenis ferreis disciplinans. vestiendo, pro camisiâ rude stamen, & deferendo ad nudum, pro cingulo chordam grossam, ipsam carnem in seruitutem redigebat. Eccl. 7. 27. 1. Cor. 13. 1. Cor. 9. 27.

Voto se
consecra-
uit Or-
dini Mi-
norum.

§. 6. Summo etiam studio terrena cuncta calcare studuit, ex desiderio æternorum. Considerans etiam sanctus iste quòd *mundus totus sit positus in maligno*, quodque cum concupiscentiâ suâ transit: ipsum fugiendo deseruit totaliter & contempsit. Nam rediens de Cathaloniâ, cum rege prædicto, votum quod de intrando Ordinem fratrum Minorum 1. Io. 5. 19. Ind 2. 16.

rum

rum in obsidione fecerat, in conuentu eorundem fratrum de Monte Pessulano, voluit adimplere. Sed videns quod timore dicti Regis ipsum fratres recipere non audebant, votum ipsum sollemniter iterauit.

§. 7. Et quia vouentibus præceptum nouerat de reddendo: suadenti felicis recordationis Papæ Bonifacio prædecessori nostro, quòd ad sensum præberet prouisioni de se factæ Ecclesiæ Tolosanæ, nullatenus consensit, quoad usque votum dictum quod fecerat compleuisset. Cuius deuotioni annuente prædecessore nostro prædicto, habitum Ordinis prædicti suscipiens, in præsentia bonæ memoriæ Ioannis Episcopi Portuensis, tunc eiusdem Ordinis Generalis Ministri, expressam professionem flexis genibus in manibus eius fecit: sicque prouisioni prædictæ suum præbendo ad sensum, mandatis Apostolicis obediuit. Et quamquam de iussu prædecessoris eiusdem, dictum habitum velatum portauerit vsque ad festum beatæ Agatæ tunc vicinum; in dicto tamen festo, in præsentia duorum Cardinalium recepit publicè; ac sic ex tunc portauit continuè, atque ipso die ad sanctum Petrum patenter detulit peditando. Miranda res, & aliàs insueta. vir namque virtutum positus in sublimi, iuri primogenituræ renunciauit & regno; regalis solij spretâ pompâ pro regno corruptibili, æternum ac plenum delitiis regnum mercans.

*Episcopus
fit Tolosa
nus post
votum
solutum.*

§. 8. Mirâ verò compassione ad paupe-

F 5

res

*In pau-
peres li-
bera. is.* res ferebatur, quibus largas tã priuatas quàm
publicas eleemosynas faciebat. Vnde iam fa-
ctus Episcopus Tolosanus, per vnum suum
familiarium secretarium mandauit inquiri de
suorum quantitate reddituum, quantumq;
sibi sufficeret pro moderatis expensis facien-
dis & rationalibus: volens quod totum resi-
duum in sustentandis pauperibus poneretur,
quamquam Prælatus tam magnus esset, &
filius tanti Regis. Cùm autem iret Parisios,
pauperem quẽdam nudum reperit, cui mul-
tum compatiens absconditè cappam contu-
lit quam portabat, sibiq; fecit aliam secre-
tè adportari.

§. 9. In hoc etiam Christi imitatore ni-
hilominus humilitas vera fulsit. Attendit
namque quod Deus qui mœrentes sospita-
te erigit, ponit humiles in sublime. Ipse enim *Iob 5.
11.*
*Pauperes
alio xxv.
ipsis quo-
tidie mi-
nistrans.* viginti quinque pauperes in domo suã re-
ciebat quotidie, aquam manibus infunde-
bat, manuq; suã ipsis fercula adponebat, ac
panes scindebat eisdem, etiam genu flexo: in
ipsis Christo seruire & ipsum recipere se de-
lectans.

§. 10. Hospitalia pauperum aliquoties
visitabat. Sciens denique quod qui vestiun-
tur mollibus in hoc à Domino non laudan-
tur, post Diaconatus sumptum Ordinem, *Mat. 12
8.*
*Ipse pau-
peratis
amator.* semper veste humili vsus fuit. Post ingres-
sum verò prædicti Ordinis, vili habitu ac
bruno colore in tapetiis, cortinis, & lecti co-
opertoriis utebatur.

§. 11. Pon-

§. 11. Pontificatus etiam officium exercebat cum diligentia seruus hic Christi fidelis & prudens; Missas dicendo assidue, deuotissime Ordines celebrando, Clericos quibus de beneficiis prouidere volebat examinando de virtutibus & vitiis, & articulis fidei, vitâ, & moribus diligenter. Iudæos & gentiles zelo feruens Dei, inducebat sedule ad baptismum, ac quosdam eorundem sacro de fonte leuauit.

*Præa-
fungitur
Sacerdo-
tali mu-
nere.*

Psalm. 41. 3. §. 12. Demum gloriosus iste Sanctus, cursu vitæ consummato, feliciter ad Deum fontem viuum, quem auidè sitierat migraturus, infirmitate decumbens vltimâ, deuotissime sumpsit corpus Dominicum; quamuis debilis, de lecto exsiliens in occursum Domini Saluatoris. Cruce autem sibi datâ, per quendam ex sociis, deosculabatur illam genuflexus in lecto, vt potuit: ac in oratione deuotâ & silentio postmodum diu mansit.

*Ad mor-
tem se
parat.*

Gal. 6. 14. In Cruce namque Domini nostri Iesu Christi, & non in alio didicerat gloriari. Tandem gloriosam resolutus in mortem, qui hîc viuus ambulauit in innocentia in medio domus suæ, ad Deum suum contemplandum in gaudio, facie reuelatâ in suâ innocentia est ingressus.

§. 13. Verùm quia decebat multum diuinæ magnitudinem bonitatis, quod illum quem in terris ipsum præclaris adornando virtutibus, suæ imagini fecerat tam conformem, secum ostenderet regnare in cælis, virtutis

Miracu-
la eius
post mor-
tem.

tutis suæ testimoniis : quædam per eum miracula operari dignatus est, quæ ad Sancti huius declarandam gloriam, præsentibus du-
ximus adnotanda.

Mortui
renixit.

§. 14. Quædam namque duorum annorum puella, quæ vi febris, quam passa fuit duobus mensibus, exspiravit. Facto voto per patrè Sancto isti, qui ipsi imaginem de cærà offerret, si vitam à Deo filix suæ impetraret, resuscitata, vbera matris suxit.

§. 15. Quidam etiam quinque annorum puer, vehementiâ febris continuæ vitâ functus, facto voto per patrem, est vitæ pristinx restitutus, nec dictæ febris in eo adparuit vllum signum.

§. 16. Quædam puella annorum septem, quæ per septimanas tres, febrem passa continuam, exspiravit : facto ad dictum Sanctum voto per suos, spiritum recuperavit & reuixit.

Abortiuū
mirabile
vixit red-
ditur.

§. 17. Quædam denique mulier, quæ duas conceperat filias, vnâ illarum in ventre mortuâ, ex casu dictæ matris de asino, & in eius ventre ex morâ diutinâ putrefactâ, cœpit puerperio laborare. Cumque dictus partus iam putridus per frustra fuisset extractus, & alia filia mortua iam educta esset obstetricum ministerio violenter, & proiecta in stabulo super fimū : emissio ad ipsum Sanctum voto, quod si partus ille resurgeret, vnam sibi cærà imaginem præsentaret, puella palpitare cœpit, & baptizata septem mensibus superuixit.

§. 18. Qui-

§. 18. Quidam etiam puer ætatis annorum septem, dum sub lecto in quo cum suis iacebat parentibus, repertus mortuus, rigidus & frigidus aliquo tempore permanisset, facto per parentes ad hunc Sanctum voto, fuit diuinitus suscitatus.

§. 19. Mulieri cuidam quæ propter vehementem infirmitatem diem extremum clauserat, emissio per suos ad Sanctum istum voto, eius meritis reddita fuit vita.

§. 20. Quædam puella nobilis, quæ ex casu ad terram de nutricis brachiis, per octo menses passa fuerat surditatem, facta voto ad prædictum Sanctum per patrem, à dictâ surditate ad plenum extitit liberata. *Surda sanatur.*

§. 21. Quidam quoque cum post fortem febrem continuam perdidisset loquelam, & sic mutus per mensem integrum permanisset, adductus ad sepulchrum Sancti huius, fuit ibidem loquelæ finitâ Missâ restitutus. *Muti loquuntur.*

§. 22. Mulier quædam quæ subito muta, & impotens de vno brachio facta fuit, hac infirmitate sibi per mensem durante, emissio voto per matrem, statim ad sanitatem pristinam est reducta. Quædam etiâ mulier dum ex partu quodam violèto de puero mortuo, & in eius vtero trãuersato, contracta in manibus & pedibus & fœmoribus, biennio permanisset, facta voto ad Sanctum præfatum, quòd si curaretur, scoparet in totâ vitâ Ecclesiã, in quâ iacet, dormire cœpit: & expegefacta à morbo prædicto penitus est curata.

§. 23.

*Podagri-
ei curan-
tur.*

§. 23. Vir quidam passus annis sex guttam in manu & brachio, ventre ac humero; facto voto, quòd eius limina visiteret, statim fuit sanitatis beneficium consecutus.

§. 24. Quidam denique presbyter passus guttam in latere, quæ ipsum afflixit grauius diebus septem, facto voto ad memoratum Sanctum, diligentius eius tumulum visitando, recepit continuò sanitatem.

§. 25. Quædam mulier quæ per octo annos morbo Epileptico quasi quotidie grauabatur, emisso voto, quòd sepulchrum eius, si curam reciperet, annis singulis visiteret, curam recepit, sicque ex tunc de morbo ipso nihil penitus sensit.

*Atactu
vestis
S. Ludo.
quædam
ægra sa-
natur.*

§. 26. Monialis quædam quæ post febrem longam, quam passa fuerat, dolorem incurrebat in omnibus membris suis, intantum quòd in duodecim diebus nisi alieno adiutorio de lecto non poterat se mouere: portato sibi pedali panno, qui quondam Sancti huius dicebatur fuisse, ac sibi applicato ad carnem, sana & incolumis est effecta.

*Punitur
qui San-
cto detra-
xerat.*

§. 27. Cùm homo quidam, qui miraculis istius Sancti detrahere nitebatur, reuersationem faciei & oculorum turpiter incurrisset; sicque manens per dies sex, huic Sancto cum deuotione quâ poterat se deuouisset; ad sepulchrum eius veniens, & offerens caput careum, antequam exiret Ecclesiam, perfectè reperit se curatum.

§. 28. Hæc sunt mirabilia opera solius
Altis-

Altissimi, quibus & aliis quàm pluribus mirificare voluit Sanctum istum, ac toti mundo reddere venerandum. Laudetur igitur magnificè Deus noster, cuius dextera huic Episcopo confert stelliferum regni diadema. Applaudant & isti pariter cæli ciues, quorum cœtibus Sanctus hic sole splendidior est insertus. Canant quoque altissimè Franciæ, Siciliæ, ac Hungariæ regna felicia: de quorum horto candoris niuei flos erupit, quorum vitis germinat dulcem vuam; cuius liquor cælos lætificans abundè funditur in calice summi Regis. Lætetur insuper ciuitas Tolosana, tanto ditata Præsule, quem apud Deum aduocatum habet sedulum & patronum. Verè felix es ô tu Massilia, facta diuinorum aromatum tam sancti corporis apotheca. Sed & Fratrum Minorum Ordo conspicuus, nouæ laudis canticum promere non desistat: in aulâ cælesti tã præclarû alumnum diuinis festiuè conspectibus repræsents.

§. 29. Ceterùm, quia conuenit, vt quem ^{Mundus colat què Deus honorat.} Dominus in cælo magnificat, mundus colat: nos de sanctitate vitæ, ac veritate miraculorum ipsius, inquiri fecimus diligenter. Et quia post inquisitionem solertem, & studiosam examinationem, & discussionem sollemnem, supplicatione deuotâ & humili Prælatorum omnium tunc apud sedem Apostolicam existentium cum instantiâ requisiti: de fratrum nostrorum consilio & adsensu, de omnipotentis Dei virtute confisi, auctoritate quoque

*Adscribi-
tur cata-
logo San-
ctorum.*

quoque beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius & nostrâ, ipsum septimo die Aprilis, sanctorum Confessorum catalogo duximus adscribendum. Ideo quæ vniuersitatem vestram monemus & exhortamur attentè, per Apostolica scripta vobis præcipiendo mandantes, quatenus quarto decimo Calendarum Septembrium, festum eiusdem Episcopi & Confessoris deuotè celebretis, sollemniter; & faciatis à vestris subditis deuotione congruâ celebrari: vt piâ eius intercessione hîc à noxiis protegi, & in futuro sempiterna gaudia consequi valeatis.

*Indul-
gentiæ ad
eius se-
pulchrum*

§. 29. Et vt ad mirabile eius sepulchrum ardentius & affluentius Christiani populi confluat multitudo, ac celebrius eiusdem Confessoris colatur festiuitas: omnibus verè pœnitentibus & confessis, qui cum reuerentiâ illuc in eodem festo annuatim accesserint, ipsius suffragia petituri, de omnipotentis Dei misericordiâ, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, duos annos, & duas quadragenas; accedentibus verò ad prædictum sepulchrum, annis singulis infra eiusdem festi octauam, vnum annum & quadraginta dies, de iniunctis sibi pœnitentiis misericorditer relaxamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hâc paginam nostræ approbationis, confirmationis, & volûtatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Datum Auinione septimo idus Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

F. HEN-